

STS de 19 de gener de 2015, recurs 18/2013

Il·legalitat de l'adscripció en exclusiva de determinats llocs de treball a uns cossos específics de funcionaris (accés al text de la sentència)

El *Tribunal de Cuentas* va acordar en data 29 d'octubre de 2012 **l'adscripció de determinats llocs de treball, i va diferenciar aquells que cobriria en exclusiva per funcionaris propis d'uns altres que es cobririen per funcionaris d'altres administracions amb destí en aquest ens, també en exclusiva** (en tots els casos, de cossos superiors).

L'*Asociación de Cuerpos Superiores de Letrados y Auditores del Tribunal de Cuentas* (ambdós cossos propis d'aquesta administració) va impugnar l'acord en entendre que no era procedent l'adscripció en exclusiva. El TS estima parcialment les pretensions de l'associació, i precisa el següent:

- En primer lloc, el ***Tribunal de Cuentas* és competent per realitzar les adscripcions**, atès que la pròpia llei ho disposa: arts. 3, lletres n) i ñ), de la *Ley 7/1988, de 5 de abril, de funcionamiento del Tribunal de Cuentas*, els quals li atribueixen l'aprovació de la RLLT i de l'oferta pública d'ocupació, la determinació dels requisits exigits per al desenvolupament de llocs de treball i la naturalesa de les funcions que exigeixin l'adscripció en exclusiva.
- Malgrat l'esmentada previsió genèrica, en aquest cas **no s'ha justificat vàlidament l'operació de les adscripcions en exclusiva**, en contravenir els arts. 89.2 i 91.4 de la *Ley 7/1988, considerada lesiva i arbitrària en la faceta de desenvolupament de la carrera funcional*:
 - L'art. 91.4 disposa **l'adscripció indistinta dels llocs de treball com a regla general i, com a excepció, és possible l'adscripció en exclusiva** quan la seva raó de ser derivi de la naturalesa de la funció a desenvolupar. **Es tracta de la mateixa norma continguda en l'art. 15.2 de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas de reforma para la función pública**. Igualment, la pròpia *Ley 7/1988* va crear els anomenats "Cuerpos Superiores de Letrados y Auditores del Tribunal de Cuentas", als quals s'ha de reconèixer una especial idoneïtat per al desenvolupament de funcions, no obstant poden posseir-la d'altres cossos.
 - Tanmateix, **per a què sigui procedent l'adscripció en exclusiva allò rellevant és la singularitat del lloc, és a dir, la naturalesa de las funcions**. Precisament **l'acord de 29 d'octubre no justifica suficientment aquestes adscripcions**, ja que es limita vagament a indicar, segons quin sigui el lloc, que requereixen "especialització sectorial per raó de la matèria" o fórmules similars.
 - **L'acord no analitza les funcions pròpies del lloc per relacionar-les amb els funcionaris idonis per desenvolupar-les, i si la regla general resulta ser l'adscripció indistinta, s'ha de justificar en forma l'exigència legal per aplicar l'adscripció en exclusiva.**

En aquesta sentència destaca, un cop més, la **necessitat de motivar d'acord amb les lleis les decisions administratives**, amb més raó quan es tracta de posar en pràctica actuacions permeses, però configurades com a excepció.